

Forslag, som ogsaa er nævnt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm). Aldersgrænsen er et Led i den hele Hærvordning og har den Betydning, at det sikrer Hæren, at dens Officerkorps er i en passende livskraftig Alder i Forhold til den Stilling, som det indtager. Dette er et Hensyn, som er ganske overordentlig vigtigt, thi det kan ikke nytte Noget at have Kadrene opfyldte med Mænd, der have staaet saa mange Aar forgjemte i deres Stilling, at de have tabt den aandelige og legemlige Spændkraft, som er nødvendig for at udøve deres Kald. Derfor er Aldersgrænsen i sin Tid indført, og naar jeg i det Lovforslag, jeg ifjor havde den Ære at forelægge det høje Thing, havde foreslaaet Aldersgrænsen hævet, da gjorde jeg dette, fordi jeg samtidig foreslog et andet Middel, hvorved det samme Maal kunde naas, men det kan ikke gaa an saaledes at tage en enkelt Del ud af den hele Hærvordning; naar man saaledes piller en enkelt Sten ud, falder virkelig den hele Bygning sammen. Derfor har jeg her ikke indladt mig paa dette Spørgsmaal, saameget mindre som det var mig bekendt, at det netop i Udvalget var et omtvistet Spørgsmaal, om man for at holde Officerkorpsen ungt og livskraftigt skulde vælge Aldersgrænsen eller en anden Bei til at naae dette Maal; jeg har netop ikke villet kaste dette Spørgsmaal ind her, fordi det naturligt hører hjemme under Revisionen af Hærløven; jeg har overhovedet slet ikke her villet bringe nogen egentlig Reform i Forslag — som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) mente — men kun foreslaaet en mindre Rettelser i den Ordning, som nu engang bestaar, og det er ikke noget Nyt, at Rigsdagen vedtager saadanne mindre Rettelser. Da det for nogle Aar viste sig, at man ikke kunde forfremme Forplejningskorpsets Personale paa Grund af de Bestemmelser om en vis Lids Tjeneste, som vare fastsatte i Loven, fordi der ingen Menneſter var, som opfyldte dem, da vedtog Rigsdagen en Lov, som for nogle Aar midlertidig hævede denne Bestemmelse, og netop noget Sigtende tilsigtes her. Men derhos skal jeg gjøre opmærksom paa, at selv om man vil finde det hensigtsmæssigt i den fremtidige Ordning at lade Aldersgrænsen falde bort, vil dette ikke nytte en Smule i Dieblicket lige overfor det Forhold, som nu eksisterer, og som ønskes afhjulpet ved nærværende Lovforslag, thi nu for Dieblicket have vi 51 Vacancer, og der er 42 Elever ude paa Officerſkolen. Af dem ere to sygemeldte og have været saa længe syge, at de ikke kunne fremstilles til Examen, og der bliver saaledes 40 tilbage. Selv forudsat nu, at alle disse bestode, og selv om de end alle kunde udnævnes til Premierlieutenanter i dette Dieblik, saa vilde der dog være 11 Vacancer tilbage, og hvad man derhos ikke kan forhindre i de to kommende Aar er, at Officerer kunne dø eller blive svagelige, saa selv om man hæver Aldersgrænsen, vil man dog ikke kunne udfylde Va-

cancerne. Derfor gaar mit Forslag ud paa, at søge at dække Vacancerne og at søge dem dække i dette Dieblik, da vi have Folk, der ere villige til fast at indtræde i Hæren. Jeg maa lige over for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjentage, hvad jeg nævnte igaar, at det ikke er Hensigten med mit Forslag, at der kvalitativt skal ske noget Afslag i Uddannelsen til Premierlieutenant. Jeg ønsker ikke, at de Folk, der indtræde i den Stilling, skulle indtræde med en forskjellig, uensartet Uddannelse, men det, som er foreslaaet, er kun en Omlægning af Uddannelsen, saaledes at, hvad der er samlet efter den nu gjældende Ordning, efter mit Forslag bliver delt i forskjellige Undervisningsgrupper. Men jeg vil dog ogsaa sige, at selv om det var nødvendigt midlertidig og undtagelsesvis at forandre Uddannelsen for nogle af Lieutenanterne, — hvilket ikke er nødvendigt, og hvilket derfor heller ikke foreslaas, — vilde dette dog være at foretrække fremfor ingen Lieutenanter at have; thi det er et meget værre Onde slet ingen Premierlieutenanter at have, end om man skulde have nogle, i hvis Uddannelse der var en lille Forskel fra de andres. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, at han troede, at der blandt Hærens Officerkorps var en Laugsaaend, som ikke blev ønsket af Befolkningen, og at den var Marsagen til, at Sekondlieutenanterne ikke vare saa godt ansete; jeg kan forſikre det ærede Medlem om, at dette ikke er Tilfældet; der er ikke i Hæren nogen separatistisk Aand, men der er i Hæren den Aand, at Hærens Befalingsmænd betragte deres Stilling som en ærefuld Stand, betragte det som en Ære, at det er dem givet forlods for de Bærnepligtige, at det, naar som helst Krig udbræder, er deres Lod at tage aktiv Del i Fædrelandets Forsvar, og denne Aand, mine Herrer, maa man kun ønske altid maa blive i Hæren. Naar Hærens Sekondlieutenanter, som jeg før yttrerede, blive mindre vel ansete end de faste Officerer, saa er det ikke, fordi Premierlieutenanterne ikke efter bedste Gode stræbe at trække denne Klasse Befalingsmænd op til sig, eller fordi de ikke arbejde paa at fremme deres militære Uddannelse, men Marsagen dertil er den, at Sekondlieutenanternes Uddannelse er betydelig kortere og derfor mindre fyldig end de faste Officerers; dette er Grunden til, at en Del af Underofficersstanden og de Menige, Rekrutterne, ikke se med den Tillid op til Sekondlieutenanterne som til Premierlieutenanterne, naar de skulle være deres Lærere under Fred og deres Føreere i Krig.

Evermoes: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har allerede haft Ordet to Gange, men under Forudſætning af Thingets Samtykke skal jeg give det ærede Medlem Ordet.